

zák. č. 156/1926 Sb. z. a n. a vo zvláštnych zákonoch uvedené — podľa § 4 tohoto zákona nastala len vtedy, jestli čsl. štát vzal výslovne na seba splnenie takéhoto záväzku. Nie je tedy čsl. štát viazaný ani smluvou, ktorou býv. uhorský štát sprostil žalujúcu obec záväzku dotyčne prispievania k vecným nákladom udržiavania spornej školy.

Riešenie otázky, či žalovaný čsl. štát po práve správne pokračoval, keď od žalujúcej obce žiadal príspevok na udržiavanie spornej školy, vymyká sa — ako otázky povahy verejnoprávnej — pravomoci riadnych súdov, preto ňou a na ňu sa vzťahujúcimi vývodami dovolacej žiadosti Najvyšší súd nemohol sa zabývať. Verejnoprávna povaha tejto otázky nie je dotknutá súkromnoprávnou smluvou medzi žalujúcou stranou a býv. uhorským štátom uzavrenou už ani v dôsledku toho, že táto smluva podľa hore uvedených úvah Čsl. štát neviaže.

Čís. 14786.

I. Príležitostným zamestnaním, vyňatým z poistnej povinnosti podľa § 2 odst. 1 zák. čís. 221/1924 Sb. z. a n. v znení zák. čís. 184/1928 Sb. z. a n., je práca, ktorá so zreteľom na obvyklé zamestnanie je zjavom náhodným, ojedinelým a ktorá nie je riadnym zdrojom výživy pracujúcej osoby.

II. K nadobudnutiu nároku na invalidnú rentu nie je potrebné, aby príspevkové týždne, určené v § 107 lit. b) zák. čís. 221/1924 v znení § 70 zák. čís. 184/1928 Sb. z. a n.*), išly za sebou nepretržite.

III. Viac zamestnavateľov, ktorí opominuli prihlásiť zamestnanca k invalidnému poisteniu a tým mu zapríčinili škodu, sú zodpovední za túto škodu solidárne podľa predpisov občianskeho práva.

IV. K zisteniu trvalých následkov telesného úrazu a s ním spojenej straty práceschopnosti vyžaduje sa odborná lekárska vedomosť. Sudca, ktorý takej odbornej vedomosti nemá, tieto okolnosti nemôže zisťovať sám bez príbrania znalca-lekára.

(Rozh. zo 17. XII. 1935, Rv III 1056/35.)

Žalobník utrpel úraz, v dôsledku ktorého stal sa práceneschopným. Pred úrazom bol zamestnaný u II. a V. žalovaných tak, že u každého z nich vždy určitú dobu pracoval. Jeho nárok na invalidní rentu bol sociálnou poisťovnou zamietnutý z dôvodu, že nemal dostatočný počet príspevkových týždňov. Žalobou sa domáha, aby žalovaní boli zaviazaní solidárne mu platiť po dobu jeho práceneschopnosti to, čo mu na invalidnej rente ušlo zavinením žalovaných, ktorí ho k poisteniu včas neprihlásili. O b a n i ž š i e s ú d y žalobe čiastočne vyhoveľ. N a j v y š š í

*) Vid' teraz nové znenie č. 189/1934 Sb. z. a n.

s ú d rozsudok odvolacieho súdu rozviazal a upravil ho, aby v spore pokračoval, skutkový stav riadne zistil a znova rozhodol. D ô v o d y:

Poisteniu podľa zákona č. 221/1924 v znení zák. č. 184/1928 Sb. z. a n. podliehajú podľa ustanovenia § 2. všetky osoby, ktoré vykonávajú práce alebo služby na základe smluvného pomeru pracovného, služebného alebo učňovského. Z poistnej povinnosti sú vyňaté len osoby uvedené v §§ 5 a 6 cit. zák. Medzi tieto osoby žalobník nepatrí. Príležitostným zamestnaním, z poistnej povinnosti vyňatým je práca, ktorá so zreteľom k obvyklému zamestnaniu je zjavom náhodným, ojedinelým, a ktorá nie je riadnym zdrojom výživy osoby pracujúcej. Žalovaný Ľudevít S. vôbec netvrdil, že tieto podmienky sú u žalobníka dané.

Nárok na invalidnú rentu má poistenec, keď je invalidný a má 100 príspevkových týždňov (§§ 107 a 109 cit. zák.). Podľa § 5 odst. 2 vlád. nar. č. 27/1930 Sb. z. a n. počíta sa do čakacej doby za plný príspevkový týždeň každý týždeň, v ktorom sa stalo poistné splatným aspoň za jeden deň. Z toho plynie, že nie je podmienkou, aby poistné týždne išli za sebou nepretržite. Zamestnávateľ, ktorý opominul zamestnanca prihlásiť k invalidnému poisteniu, je tomuto zodpovedný podľa predpisov občianskeho práva. Podľa týchto predpisov ručí viac osôb, ktoré škodu zapríčinili, solidárne. Je preto rozhodnutie odvolacieho súdu aj v tomto smere správne a žalobný nárok čo do právneho základu po práve.

Listinami môže byť vedený dôkaz len o tom, že opatrenia, rozhodnutia, prejavy a osvedčenia, ktoré sú v listine uvedené, sa skutočne stali, nie však, že odborný prejav, uvedený v listine, skutočne pravde odpovedá. K zisteniu trvalých následkov telesného úrazu a s ním spojenej straty práceschopnosti vyžaduje sa odborná lekárska vedomosť. Nemôže preto súd, ktorý takej odbornej znalosti nemá, sám tieto okolnosti zisťovať a musí vykonať dokazovanie znalcom-lékarom, ako to ustanovuje § 350 Osp. Porušil preto odvolací súd formálne právo, keď na základe lekárskeho vysvedčenia a na základe bezprostredného dojmu súdu práceschopnosť žalobníka zisťoval. Bolo preto treba učiniť opatrenie podľa § 543 odst. 2 Osp.

Čís. 14789.

Obecná dávka z nájomného a poplatky za používanie stôk a za odvážanie smetí (§ 38 a § 28 zák. čís. 329/1921 Sb. z. a n., Dodatok IV vl. nar. čís. 143/1922 Sb. z. a n. a Dodatok I cit. vl. nar.) nepoživajú prednostného poradia pri rozdelení dražebnej kúpnej ceny nehnuteľností.

(Rozh. z 18. XII. 1935, R III 396/35.)

S ú d prvej stolice pri rozvrhu dražebnej kúpnej ceny nehnuteľnosti priznal prednostné poradie obecnej dávke z nájomného a poplatkom za používanie stôk a za odvážanie smetí. R e k u r z n ý s ú d usnesenie súdu prvej stolice zmenil tak, že týmto položkami prednostné poradie napriznal. N a j v y š š í s ú d rekurz zamietol. D ô v o d y: